

పాంబు ముత్తుచండియొందిగే మాతనాదుక్కిరువుదన్న కండిద్ద. తక్కులువే ఇన్నపేక్కరోన తనిఖా మేదులు కాయువేసిక్కు. అదు పాంబుచే ఆ పత్రవన్న ‘మేనకా’గే బరదిరువుదు ఖాత్రియాగిత్తు. జోతిగే క్సుక్కడ అస్ప్షు అక్కరగళ జోతిగే మలేయాళం కేలవు అక్కరగళు నుసుళ్దవు. ఇన్న బాకి ఇరువంతకద్ద పాంబువన్న రేడా క్యాండాగి కిడిదు విచారిసువుదు. ఇదు సరియాద సమయచేయ కాదు కుళిత్తిడ్డ ఇలాటిగే పాంబు మక్క సముద్ర దండెగే హోరచిప సుశ్రవ దోరితిత్తు.

లక్ష్మి సిగువ కనుసు కండిద్ద పాంబు తన్న యోజనేయెల్లా తలే కేళగాదాగ నిరాతనాగి ‘బండే’గే కాకుట్టున సహాయి యాచిసలు బందిద్ద. అదరే కాకుట్టు హైదరాబాదాగే హోగిరువ సుద్ది తిళదు ఇన్నప్పు ఇలిదు హోదవను బాటలియు దాసనాద.

పాంబువన్న మధుచీండ హోరచు ఇన్నపేక్కరో రాజధాని మత్తు చిసి సారంగ సాధ్యతేగళన్నెల్లా కలే హాకికొండు మరళు దిణ్ణెయల్లి హేళ్ళెయిదుక్కిర్చుద్దగ పాంబువిన కారు ‘బండే’యత్క సాగిద్దన్న నోచిదరు.

పాంబు ‘బండే’గే ఇలిదరే తక్కులువే హోరచు బిదువ ఆసామియల్లువేనువుదు ఖాత్రియాగిత్తు. హాగాగి ఇబ్బరు నిధానవాగి హేళ్ళెయిదుత్తు. ‘బండే’యు ఒళగే నింతరు. ముఖ్య బాగిలు ముళ్ళిత్తు. చిసి ఇన్నొందు బాగిలిన ఒళ ఒందు అధికారిగే సుళివు లోప్పు.

ఇన్నపేక్కరో రాజధాని అత్త నడెదు నిధానవాగి ‘బండే’యు ఒళగే నడెద. దూరదల్లి పాంబు ఒబ్బెనే కుళిత నలేయేరిసి కోళ్ళిత్తిడ్డ. అధికారిగే నిరాశయాదరూ పాంబువన్న బిదచారదేయ నిధారిసి అవన ఎదురు చేరో ఎళ్ళెదు కుళిత.

పాంబు ఆ స్విగ్సి తలేయ్తిద్ద. తన్న ముందే నాల్గురు పోలేసరు నింతిరువుదు కండితు. తలే కోడచికొండ. ఇబ్బరు తన్నేదురిగే కుళిత్తిద్దరే ఇన్నిబ్బరు ఎదురిగే నింతిరువంతే కండితు. పాంబు అధీరనాద. ఆ స్థితియల్లియూ ఎద్దు నిల్చువ ప్రయుష వాడిద. ఇన్నపేక్కరో అవనన్న కుళితుకోళ్ళువంతే సంభేయల్లియే సూచిసిద. పాంబు బేరగు కణ్ణీనిద అవరన్నే నోచుత్తు తొదలిద.

‘క్షుమిసి సారో, నేవు ఇష్టు మంది బిలీరీంత గోళ్తీల్లు’

అధికారి మత్తు చిసి ఒబ్బురు ముఖ్య ఒబ్బురు నోచికొండరు. చిసి సారంగ ముందుకే బందు క్షేయల్లిద్డ కోలినింద అవన గల్లవన్న ఎత్తి పిదిదు హేళిద.

‘కుళ్లిరోదు హేళ్లాదై హాగే ఆగుత్తే. అక్కల్లిల్లదవర హాగే మూగిన తనక కూడిద్దియల్ల, యాకే?’

పాంబు చేస్తి బిభ్రదవరంత పిసియ కెఱ్లుగణన్న నోచిద.

‘నన్న శిలానేల్లా కాలాయ్య. నిమగే నాను ఎల్లూ హేళ్లుని, బుద్ద కే జోడిసిద ఇబ్బరక్కలూ. ఇన్నపేక్కరోన సంభేయి చిసి సారంగ కూడ పాంబుగే ఇదిరాగి కుళిత. పాంబు కుడిద మత్తినల్లి స్కృవ్సేల్లా హేళిద.

* * *

ఇన్నపేక్కరో రాజధాని పాంబువిన హేళికేయన్న కేళిద మేలే కేల్వాందు ముఖ్యవాద విపయగళన్న దాపలిసికొండ. ఇష్టుర తనిఖిగే సిగద మాహితి హితేలనద్ద. బిరీ మాతినల్లియీ అవన ఒగే కేల్వాందు కూగళన్న నీడుక్కిర్చుద్దల్లద బేరే యావ మాహితియన్న కోట్టిరల్లి.

ఇన్నపేక్కరోగే హితేలనన్న నోచుదు కుతుహలవిత్తు. నోచువుదక్కే కిరణన్న మేలువంతవాదరే అవనన్న గురుతిసువుదు సులభ. ఇన్నప్పు మాహితిగళన్న ప్రత్యసోణాపేందరే పాంబు సమంజసవాగి ఉత్కరిసువ స్కృతియల్లి.

చిసి పాంబు హేళిద విపయగళన్న దాపలిసిద కాగదవన్న ఇన్నపేక్కరో రాజధానియు క్షేయల్లి. అధికారి అదర మేలే

కణ్ణోడిసి కేలహోందు తిద్దువడిగళన్న మాదువంతే సూచిసిద. చిసి అవగళన్న సరి పడిసిద.

‘ఒండే యు సిప్పిందిగళ నోటి పోలేసర కడెగిత్తు. అవరు విచిత్రవన్న దిట్టిసువంతే నోడుక్కిద్దరు. అల్లి బేరావ గిరాకిగళు ఇరల్లిల్లవాగి తనిఖిగే అనుకూలవాగిత్తు.

పాంబు కుడిద మత్తినల్లి సంఘాణ మేజిగే తలేయానిసి మలగిద. ఇన్నపేక్కరో అవనన్న ఆ స్థితియల్లి కండు బేసరవాదరూ తన్న కత్తమ్మడ జవాబూరియింద తశ్శిసికోళ్ళువంతిరల్లి. బేరే యారే ఆగిద్దరూ నాల్గు తరడ బిడుక్కిద్ద.

ఇన్నపేక్కరో చిసి సారంగసిగే హోరచువ సూచనే నీడిద. ఇబ్బరూ హింభాగద బాగిలినింద హోరగే బిద్దరు. అధికారిగే కాకుట్ట అల్లిల్లద్ద ఆశ్చయ్య తరిప్పిత్తు. అవనిగే దొరిం మాహితియంతే కాకుట్ట హైదరాబాదాగే హోగిరువ సంగి తిళిద్దు. భుజగేరెరాయిరు కూడ హైదరాబాదాగే ఫామ్స్సన కేలసద నమిత్త హోగిద్దరు. కాకుట్ట అవరన్న హింభాగి హోగిరువనే? అధికారియి తలేగే ప్రశ్నియోందు సుఱియు. తక్కులువే అదన్న తిళిదుకోళ్ళువ సలువాగి చిసియన్న కరెద. స్వల్ప ముందుకే నడెదిద్ద చిసి అధికారియి కరగే హిందుకే ఒండ.

‘చిసి, నేను తక్కులువే ‘మేనకా’గే కరె మాది భుజగేరెరాయిర బగ్గె తిళిదుకోళ్ళేకు. నంగ్యాహో ఈ కాకుట్టన మేలే అనుమాన’

చిసి తలే కేరెదుకొండ. అవను తలే కేరెదుకొండాగలేల్లా అవను మాలియాగిరువ సూచనే.

‘నేను తలే ఆ నిట్టినల్లి ఒడుక్కిల్లవల్లచే? సరి, అదన్న ఆమేలే యోళిసువియంతే. ఈగ్ పోనొ మాది విచారిసు’

చిసి ఒబ్బుకొండ. ఇబ్బరూ టార్గ రస్సేయల్లి నడెదు స్వల్ప ముందే సాగుత్తో నేనిచెయ వేగపన్న హేళ్ళుగోళిందరు. గాళ మరద తోపిన ఒళ బరుక్కిద్దం హిందినింద యారో కంగిదంతాయితు. ఇబ్బర దృష్టియూ అత్త సుఱియు. మీనిగే తెరాల దోణి దడక్కే చిమ్మ బరుక్కిత్తు. అదరిం ఇలిద మూవరు వ్యక్తిగళ పోలేసరన్న కండు కాగుకొండదరు.

ఇన్నపేక్కరోగే ఆశ్చయ్యవాగిత్తు. తమ్మిద అవరిగే ఏను అగ్తువిదేయినిసితు. దోణి లంగరు కాకి మరణిన దడదల్లి నింతితు. మూరు మందియూ గాళ మరద తోపినక్క నడెదు బరుక్కిద్దరు. ఇన్నపేక్కరో రాజధానియ ముందల్లి ప్రత్యాధాక చ్చేయైతు. ముఖ్య కూడ గంభీరవాగిత్తు.

‘సాహేబ్సి, నమసూరో’ ఒబ్బాత ముందుకే బందు ఇన్నపేక్కరోగే గౌరవ సూచిసిద ఇన్నపేక్కరో ప్రతివందిస మేలే చినసోఇ హేళ్ళికేసువ అవన తుడితవన్న అధ్యసికొండ ఇన్నపేక్కరో.

‘ఏను విష్ట? నిమ్మ దోణిగే ఏనూ ఆగిల తానో?’

అవరు మూవరూ ఒబ్బురు ముఖ్య ఒబ్బురు నోచికొండరు. జోతిగే ముందే బందాత పనుల అిప్పులవిసిద.

‘అర్థోదు దోణి ఇదే. హాలాద దోణి అదు’ ఆ త పనోఇ రస్సుకొండ ఇన్నపేక్కరో తుడితవన్న క్షేత్రమ్మికొండ ఇన్నపేక్కరో.

ఇన్నపేక్కరో రాజధానియ ముందల్లి ప్రత్యాధాక చ్చేయైతు.

‘పాంబుగే సేరిద దోణి అదు’

ఇబ్బరు విచిత్ర నోచువపరంతే అదరత్త నోచిదిదరు. ఇష్టు దిణ్ణెయ మేలే ఒడాడువాగ అదన్న నోచిద్దరూ అవర విశేష గమన అదర మేలే హోగిరల్లి.

‘అదరల్నేను విశేషమిదే? ఒడకు దోణింయుట్టావే?’